N°. 2. A°. 1838.

ZATURDAG, den 6den JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Januarij 1838.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 2den dezer, N°. 174, is tot ASSISTENT van den *Rojer der Militaire Vaten* aangesteld, de Heer DANIEL BENJAMINS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Januarij 1838.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Het BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

De prijs van het *Vleesch* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH 50 Centen }
Het SCHAPENVLEESCH 48 Centen } 't pond.
Het VARKENSVLEESCH 36 Centen }

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

EERSTE OPROEPING.

De Commissie van INSCHRIJVING EN VRIJSTELLING voor de SCHUTTERIJ van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij G. O. dd. 7 dezer, n°. 331/30 — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaands bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1838 den vollen ouderdom van achttien jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, en die hun negen en veertigste nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun vijftigste nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling dd. 6 Februarij 1837 voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden op Maandag den 8sten Januarij 1838, des morgens van 10 tot 1 ure, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. H. J. K en L.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 28 December 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

De ondergeteekende WIJKMEESTER der *Eerste* BUITEN WIJK, of zoogenaamde *Combé*, maakt bij deze aan de respective Bewoners derzelve Wijk bekend, dat hij ingevolge Publicatie van 5/6 Maart 1826, op aanstaande Donderdag den 11den dezer, een aanvang zal maken met de Jaarlijksche opneming der Vrije personen in dezelve Wijk woonachtig.

Paramaribo, den 4 Januarij 1838.
De Wijkmeester voornoemd,
H. SPALINGER.

Congres van *Toeplitz. Rusland. Hanover. Spanje. Engeland.*

Een Fransch tijdschrift, dat gezegd wordt politieke ingevingen uit het kabinet van den minister Molé te ontvangen, behelst het volgende staatkundig overzigt:

»Wij meenen te weten, dat het soort van congres, te *Toeplitz* gehouden tusschen de heeren van Werther, van Metternich, Paskewitch en Tatischeff, gescheiden is, als naar gewoonte, zonder iets te hebben beslist. Wij bezigden het woord congres, omdat het aangenomen is, want inderdaad was het er geen, en die zamenkomst van staatsmannen maakte geen aanspraak op zulk officieel karakter. Het was veeleer een staatkundig onderhoud, waarvan de omstandigheden van [illegible] en de mogelijkheden der toekomst het onderwerp waren. Men heeft er gesproken over *Hanover*, don Carlos, de Engelsche verkiezingen, het huwelijk van den hertog van Orleans, de heerschouw van *Wosnesensk*, maar over dat alles, eenvoudig als wel onderrigte waarnemers, en bijna met belangeloosheid. Ah! had men er vernomen, dat don Carlos het leger der Koningin had geslagen, of dat hij op *Madrid* aantrok, zoo ware het gesprek aanstonds van eenen anderen aard geworden. De ongeduldigen zouden hem hoe eer hoe liever hebben willen erkennen; wijzeren zouden nog wat hebben willen zien, eenig uitstel hebben gevraagd, nadere berigten hebben verlangd, en misschien zou men uiteengegaan zijn zonder iets te hebben besloten, ontevreden over elkander, gelijk dikwijls genoeg gebeurd is, sinds eenige jaren, in weerwil van al die kameraderij (*camaraderie*) van Boheemsche heerschouwen en baden.

Want, wat men zegge, de banden, die zoo lang de drie groote mogendheden van het oostelijk *Europa* verbonden, zijn tegenwoordig zeer los geworden. *Rusland* weet niet meer waaraan zich te houden betrekkelijk *Pruissen*, en het is maar ter naauwernood indien het met *Oostenrijk* tevreden is. Keizer Nikolaas is zeer ongerust, zegt men, over de houding van het kabinet van *Berlijn*, hetwelk zich, schier buiten weten, heeft laten medeslepen door het gevoel van weerzin, dat de manoeuvers van het kamp te *Kalisch* maar al te veel in het Pruissische leger tegen het Russische hebben doen uitbarsten. De twee kabinetten doen elkander thans eenen kleinen bedekten oorlog aan, met douanen-tarieven; het hof van *Pruissen* geeft de prinses van *Meklenburg* ten huwelijk aan den vermoedelijken erfgenaam van den troon van *Frankrijk*, en ontwijk beleefdelijk al de aanbiedingen van *Rusland* om op Duitschen grond de zoogenaamde verbroedering der twee legers te hernieuwen. Men ziet wel, dat het heilig-verbond niet meer bestaat en een historisch woord is geworden, zonder toepassing en zonder waarde. De heer van Metternich zelf schijnt van tijd tot tijd min of meer koud jegens *Rusland*. De uitbreiding dier mogendheid aan den kant van den *Donau* hindert hem, en, in weerwil van zijn optimismus, begint hij hare armen toch wat lang te vinden; want zij is overal rondom hem, ten noorden, ten zuiden, aan den mond van zijnen grooten stroom, en men kan zich overtuigd houden, dat de slechtste tijdingen uit *Circassië* hem de beste zijn.

Nu, er zijn er nog voor lang; de zaken van *Rusland* gaan luttel vooruit op de oostelijke kust der Zwarte zee, en hetgeen de Engelsche bladen dien aangaande hebben bekend gemaakt, is eer verkleind dan vergroot. Van *Anapa* af, tot aan de vesting *Gagra*, welke het eigenlijk gezegd *Circassië* van *Abasië* scheidt, hebben de Russen niets meer kunnen doen dan een zeker getal kleine forten oprigten wier bezettingen, op vijf of zes mijlen afstands, met elkander in geene gemeenschap kunnen komen, geenen toevoer of hulp krijgen dan van den zeekant, en aanhoudend, nacht en dag, aangetast worden door duizenden van Tscherkessen. Die dappere bergbewoners vallen, zonder geschut en somtijds zonder geweren, de verschansingen der Russen aan, als leeuwen de stuven van hun hok; vernielen [illegible] mijl afstand elken officier, elken soldaat, die het waagt uit te komen, dooden er op de wallen, en dwingen de bezetting telkens zware togten te maken om den voorraad van water en voeder te vernieuwen. Waren deze daadzaken niet bevestigd door ooggetuigen van onbetwistbare opregtheid en onpartijdigheid, zoo zou men er geloof aan weigeren, en evenwel is niets waarachtiger. De Circassiërs weten buitendien, dat *Europa* de oogen op hen heeft; de Engelschen dringen in hunne gebergten door, en, vreemd genoeg, leeren hun den *Portfolio*. Verleden jaar in de maand Augustus, heeft de graaf van Woronzow, gouverneur van het zuidelijke *Rusland*, er exemplaren van gevonden in de vesting van *Anapa*, waar eenige Circassiërs van het binnenland dezelve gedurende eene wapenschorsing hadden gebragt, zeggende dat de Engelschen deze berigten in hun land verspreidden, er hun de strekking van kenbaar maakten, en aanmoedigden om zich te verdedigen. Ook verdedigen zij zich. De Russen winnen geen duim gronds zonder de grootste inspanning; de verjaagde stammen worden opgenomen door andere, die hun nieuwe woningen bouwen, en kudden geven in plaats van de ontnomene. Een eenig vorst der kust had zich voor *Rusland* verklaard; hij is genoodzaakt geworden die partij te laten varen, door verschrikkelijke bedreigingen, wier volvoering hij wel wist, dat niet lang achterblijven zou. Ziedaar hoe, voor het oogenblik, de Russische zaken staan, en het schijnt dat zeer onlangs de inbezitneming van een punt op de kust hun eenen bloedigen veldslag gekost heeft. Zullen zij over dezen heldhaftigen tegenstand zegevieren? Ja, buiten twijfel, op den duur, door eenen uitdelgingsoorlog, en als Keizer Nikolaas zich niet laat afschrikken door het bloed en schatten, die men in deze bergen zal moeten storten, om meester te

zijn van de geheele landstreek welke de Caspische van de Zwarte-zee scheidt.

Daarom begrijpen wij niet waarom die vorst, met zoo groote plannen en eene zoo zware taak ten zuiden en zuid-oosten van zijn rijk, zoo veel waarde hecht aan het pralen met zijne kostbare heerschouwen in het oog van het westelijk *Europa*. En ziedaar toch wat hem bezig houdt. Hij heeft zijne diplomatie alle moeite laten nemen, om te *Wosnesensk* vertegenwoordigers van elk Duitsch regerend huis te hebben. Maar hij is er slechts gedeeltelijk in geslaagd. In stede van den Keizer van *Oostenrijk*, dien hij er wenschte te trekken en door de prachtige tentoonstelling zijner strijdkrachten te verblinden, zal er een aartshertog komen, de aartshertog Jan, indien ik mij niet bedrieg. Een Prins van *Pruissen* en een Prins van *Wurtemberg* zullen er ook zijn; maar het koninklijk geslacht van *Beijeren* zal er niet vertegenwoordigd wezen. Er ligt, naar het schijnt, in al die vertooning, aan *Europa* gegeven en met zoo veel ophef verkondigd, minder ware grootheid dan onrustige ijdelheid, en men heeft moeite die zucht, om door zulke middelen op het westen te werken, overeen te brengen met de neiging, die zich ook somwijlen vertoont, en bij iedere te leur stelling levendiger terugkeert, om er zich geheel van te scheiden, het in alle opzigten te ontberen en niets anders dan Russisch, Aziatisch en Oostersch te zijn. De zaak is, dat die twee tegenstrijdige neigingen elkander nog opwegen in den geest van Keizer Nikolaas en zijn gouvernement; dat iedere op hare beurt boven drijft, als de andere ongelukkig geweest is, en dat men evenwel, om *Ruslands* grootheid te verzekeren, met gevolg zou moeten handelen, zich van de hartstogten en zwakheden ontdoende, die te vaak het groote verstand van den alleenheerscher verduisteren.

En wat heeft men te *Toeplitz* van den Koning van *Hanover* gezegd? Heeft men zijnen staatsstreek goedgekeurd of gelaakt? Heeft men elkander beloofd hem des noods tegen zijn volk te ondersteunen? Heeft men zich verstaan over hetgeen er te doen zijn zou, indien de vraag voor den Duitschen bond gebragt werd, als de Duitsche constitutiën gewaarborgd hebbende? De ex-hertog van Cumberland heeft zoo weinig naam als staatsman in *Europa*, dat zijne handelingen als vorst, al streelden zij zekere hartstogten, er zeer luttel bijval zullen vinden. Ook heeft men hem aanstonds wegens dien geweldigen en gevaarlijken maatregel gelaakt. Zeker is het overigens, dat men hem dien niet heeft aangeraden. Dezelve draagt den stempel van zijn karakter, en hij heeft er de geheele verantwoordelijkheid van in de oogen van *Duitschland*. Maar indien *Hanover* zich gedwee onderwierp, indien eenig min of meer constitutioneel vergelijk aan de aristocratie al hare voorregten hergaf, zou men er te *Berlijn* en te *Weenen* geen spijt van hebben. Het ware een goed voorbeeld; en die daad van politieke halsbrekerij zou door het welslagen geregtvaardigd schijnen. Men vergisse zich echter niet, de gelatenheid van *Hanover* zou niets bewijzen, de proef zou elders moeten worden hernieuwd, om afdoende te zijn; want men moet zich omtrent den staat van zaken en der meening in dat land geene verkeerde denkbeelden maken. Het is waar, dat de constitutie van 1833 er geen diepe wortels geschoten had, dat de aristocratie, nog zeer magtig, dezelve met weerzin had ontvangen; dat de burgerstand niet krachtig ingerigt is; dat het volk, naauwelijks van de leenregterlijke banden ontslagen, dat de boeren, naauwelijks vrijgelaten, er geen belang bij stellen, en boven al dat de geheele massa der bevolking je zeer verheugd is over eenen eigen Koning eenen souverein in haar midden gevestigd, een nationaal gouvernement; en niet veel aan dien Koning en dat gouvernement te vergeven. De hertog van Cumberland heeft dit wel berekend; er valt geen twijfel aan. Zijn plan was vooruit bepaald; hij was zijne rol meester, en heeft ze inderdaad gespeeld met eene zekerheid, eene gemakkelijkheid, eene getrouwheid, die van welgemeende studie getuigen. Ter naauwernood was hij in zijne hoofdstad aangekomen, of hij begon het leger aan te halen; hij vereenigde rondom zich al de officieren en generaals, die zich te *Hanover* bevonden; toonde hun dat hij hunne diensten, hunne wenschen, hunne belangen kende, beloofde hun zich er mede bezig te zullen houden, en liet hen zeer te vreden met hunnen nieuwen monarch. Het leger vreesde zijne genegenheid voor eenen generaal, dien het niet bemint, en zijne vooringenomenheid tegen den graaf van Alten, deszelfs held, deszelfs hoofd, deszelfs grootste vermaardheid. Maar de Koning heeft deze gevoelens weten te ontzien, en den heer van Alten op de vleijendste wijze behandeld. De heer van Alten, die deel genomen had aan de werkzaamheden der constitutie van 1833, keur zekerlijk het Koninklijk besluit van den 5den Julij af, maar noch hij, noch zijne voormalige ambtgenooten, met uitzondering van den heer Rose, zullen het nieuwe gouvernement eene gevaarlijke oppositie aandoen. Overigens is deze geheele zaak nog zeer duister. De Koning heeft eene kommissie benoemd om te onderzoeken in hoe verre de grondwet van 1833 voor hem verbindende is, en deze commissie, voorgezeten door den heer van Scheele, zou, volgens de Duitsche dagbladen, het oogpunt van het Koninklijk besluit hebben aangenomen, en daarenboven de wijzigingen in de grondwet te maken, aan de hand hebben gedaan. Het zou op niets minder aankomen dan op de overbrenging des regts om het budget te stemmen, van de tweede aan de eerste kamer; op de herschepping der staten in eene louter raadgevende vergadering; op het afschaffen van de openbaarheid der zittingen, en, eindelijk, op het weder invoeren der afzondering van de algemeene inkomsten en die der koninklijke domeinen, wier vereeniging eene der grootste weldaden van den nieuwen staat van zaken geweest was. Dit is alles. Op die voorwaarden zou de ex-hertog van Cumberland zich kunnen getroosten slechts een constitutionele Koning te zijn. Intusschen is hij naar *Carlsbad* vertrokken, waar men hem zonder twijfel raden zal niets te overhaasten.

(*Vervolg en slot hierna.*)

Geboorte en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten December 1837. zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: *Johanna Frederica Ettinger*, Echtgenoot van *Jacob Voet*, zoon. — *Susanna Elisabeth Frieske*, zoon. — *Flora van Kuiper*, dochter. — *Rebecca Bueno de Mesquita*, Echtgenoot van *Mordechai de la Parra*, dochter. — *Wilhelmina Planteau*, dochter. — *Anna Wilhelmina Pottendorff*, zoon. — *Mary Catharina Mendes*, dochter. — *Lucia Charlotte Huiginga*, dochter. — *Henriette Karg*, zoon. — *Frederica Antoinette Floortje le Couvreur*, zoon. — *Agnetta Helena Anna Gunther*, dochter. — *Mietje Middenhoff*, zoon. — *Leentje van Malmberg*, zoon. — *Henrietta Juliana Heijman*, dochter. — *Mariana Lionarons*, Echtgenoot van *Alexander Salomons*, zoon. — *Christina Beervliet*, dochter. — *Marianna Frederica Arons*, dochter.

LEVENLOOS GEBOREN: Het Kind van het Mannelijk geslacht van *Frommetje Simons* en *Jacob Abraham Alexander*.

OVERLEDEN: *Lunette Nunes*, dochter van *Joseph Nunes* en *Abigael del Castilho*, oud 3 jaren en 2 maanden. — *Maria Elisabeth Henriette Petri*, oud 28 jaren. — *Aletta Maria Kramer*, dochter van *Johanna Henrietta Kramer*, oud 10 maanden. — *Rebecca van Hulster*, oud 60 jaren. — *Abraham Alexander Salomons*, oud 54 jaren. — *Adriaan Nijs*, oud 28 jaren en 7 maanden. — *Anna Margaretha van Velsen*, oud 43 jaren en 9 maanden. — *Paulina Zwartkuis*, oud 7 jaren en 7 maanden. — *Rebecca Robles*, dochter van *Samuel Isaak Robles* en *Judith del Castilho*, oud 5 jaren. — *Annemi Cicilia Somveen*, dochter van *Anna Louisa Somveen*, oud 1 jaar. — *Mietje van der Assen*, oud 45 jaren. — *Johan Christoffel Krauch*, oud . . j. — *Mozes Nunes Campos*, oud 24 jaren. — *Josina Fijnhart*, oud na gissing 50 jaren. — *Present Frans* van *Harderwijk* oud 76 jaren. — *Seraphina* van *F. H. Spiering*, oud circa 50 jaren. — *Elisabeth* van *Chocolaad*, oud 55 jaren. — Het Kind van het Vrouwelijk geslacht van *Johanna Elisabeth Strepmeg*, oud 3 dagen. — *Theodorus Carel Westrop*, oud 48 jaren. — Het Kind van *Maria Francina* van *Goulliéres*. — *Rachel Coronel*, dochter van *Daniel Coronel* en *Lunette Cohen Lobato*, oud 1 jaar. — *Egbert Louis*, zoon van *Elisabeth Barlin*, oud 4 maanden. — *Willem Jacobus*, zoon van *Mietje Middenhoff*. — *Marius Lionarons*, oud 20 jaren. — *Merry Louisa Donnovan*, oud 23 jaren en 11 dagen. — *Christiaan Louis Jacob des Combes*, oud 26 jaren. — *Frederik Beijer*, zoon van *Rachel* van de wed. *Mesquita*, oud 5 jaren en 3 maanden. — *Hendrik Gabriel* van *Pieter Chatillion*, oud 41 jaren. — *Volkert van Halm Jacobzoon*, oud 55 jaren.

In het afgeloopene Jaar zijn alhier ingeschreven, als:

Gehuwd: 25 paren.

Geboren: van het Mannelijk geslacht 149
» » Vrouwelijk » 124
— 273.

Overleden: van het Mannelijk geslacht 144
» » Vrouwelijk » 141
— 285.

Levenloos Geboren: van het Mannelijk geslacht 5
» » Vrouwelijk » 3.
— 8.

Aangekomene Passagiers: 157.
Vertrokkene » 119.

Advertentiën.

(1140) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 12den Januarij e. k., des voormiddags ten *negen* uren, ter kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Plus minus HONDERD TACHTIG VATEN *SUIKER*, op de Plantaadje *Bentshope*, gelegen in de *Warappakreek* voorradig, en zulks bij kavelingen van *vijf* vaten en onder zoodanige voorwaarden als bij de koop-conditiën zullen worden bepaald.

Paramaribo, den 4 Januarij 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(1106) De Ondergeteekende zal op aanstaande Dingsdag den 9 dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten huize van den uitlandigen Heer N. ROJER doen verkoopen:

PRACHTIG MOBILAIR, waaronder eene welluidende *FORTE PIANO*, van 6 *Octaaf*; — verder twee *CHAISEN* met derzelver *TUIGEN*, benevens een Mulat genaamd NICOLAAS, zijnde een bekwame *KOK*.

Een en ander één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.

Paramaribo, den 5 Januarij 1838.
F. G. PICHOT L'ESPINASSE qq.

(2320) De verkoop der PLANTAADJE *MARETRAITE* en daaraan behoorende 5 koppen *SLAVEN*, alsmede 26 stuks privé *SLAVEN*, aankomende den Boedel van wijlen den Heer J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT, zal plaats vinden op Donderdag den 25sten dezer, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo, den 5 Januarij 1838.
J. C. H. SCHILDERUS qq.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 3den dezer, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. F. NICKERSON, van *Boston*, hebbende 20 dagen reis.

Te *Paramaribo*, ter *Boekdrukkerij* van B O O N & Co.